

РЕШЕНИЕ

№ 10501

гр. София, 02.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 18.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ингилизов

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **11943** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на Дял III, Глава X, Раздел I от АПК.

Производството е образувано делото е образувано по жалба на жалба от Й. Ц. К., чрез адв.М. М. срещу Предписание № 4-ГР-94-3672/01.09.2023 издадено от Столична община, Район „П.

С жалбата се иска прогласяване на нищожност на оспореното предписание по подробно изложени съображения. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.М., който излага аргументи за уважаване на жалбата и претендира разноски.

Ответниците – началник отдел „Контрол по строителството и главен специалист „Контрол по строителството“ при Район „П.“-Столична община оспорват жалбата като неоснователна, алтернативно като недопустима.

В съдебно заседание се представляват от юриконсулт Д., която излага аргументи за недопустимост на жалбата, алтернативно за нейната неоснователност. Претендира разноски. В срок представя писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, след като се запозна с жалбата и приетите по делото писмени доказателства, прие следното от фактическа страна:

Производството пред административния орган е образувано по жалба № РПН22-ГР94-3672/25.11.2022г. от наследниците на Я. Д. И., собственик на имоти с

идентификатори 68134.6722.1229 и 68134.6722.1228, в която са изложени твърдения за незаконно поставени преместваеми обекти /фургони/ от неизвестни лица.

За доказване правото на собственост са представени Удостоверение за наследници № 18090/13.10.2017г. и Решение № 71 за възстановяване на правото на собственост на земеделски земи в съществуващи или възстановими стари реални граници в землището на Г., ЕКАТТЕ 68134, Столична община с рег.№ 35032/28.05.2021г. на служба по вписванията [населено място].

С писмо № РПН22-ГР94-3672/18.08.2023г., собствениците на имотите представят трасировъчна скица, на която са показани обектите в имотите, както и намерението същите да предприемат действия по премахване в периода 31.08-15.09.2023г.

Въз основа на горното е издадено оспорваното в настоящето производство Предписание № 4-ГР-94-3672/01.09.2023 издадено от Столична община, Район „П. от ответниците, с който на ползващите процесния фургон е предписано в срок до 08.09.2023г. да го освободят от обитаване и движимо имущество, като е разяснено, че при неизпълнение това ще бъде сторено от собствениците на имота – 68134.6722.1228.

В хода на настоящето производство, с молба от 08.12.2023г. е представен договор за покупко-продажба, датиращ от 10.05.2010г., от който е видно, че Й. К. е собственик на фургона.

В хода на съдебното производство са представени и длъжностите характеристики на ответниците заемащи длъжности главен специалист „Контрол на строителството“ и Началник на отдел „Контрол на строителството“ в СО, Район „П.“.

В хода на съдебното производство е изготвена СТЕ, от заключението на която се установява, че процесният фургон е поставен в неурегулиран поземлен имот с НТП гори и храсти в земеделска земя, територия с трайно предназначение – земеделска. Съгласно ОУП на СО имотът попада в урбанизирана територия, смесена многофункционална устройствена зона в околградските райони и за територията няма действащ ПУП. Процесният фургон представлява готов промишлен продукт, който е имал колесна част, която към момента е премахната. Състои се от преддверие и две помещения. Същият е поставен на земята без да са изградени фундаменти и отговаря на преместваем обект по смисъла на §5, т.80 от ЗУТ. Процесният обект не отговаря на легалното определение на §5, т.38 от ЗУТ за строеж, тъй като не е сграда, постройка, пристройка или съоръжение.

Заключението на експертизата съдът кредитира с доверие, доколкото същото не противоречи на останалите доказателства по делото, вещото лице е отговорило на поставените задачи и неговото заключение не е оспорено от страните.

При така приетата фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи :

Предмет на делото е предписание, издадено от ответниците – служители при СО , район „П.“, с което на основание чл. 223 от ЗУТ, под формата на предписание е разпоредено на оспорващия да освободи фургона от обитаване и движими вещи.

С така издадения акт на оспорващия се вменява извършването на конкретни действия, които представляват задължения, с оглед което е налице годин за оспорване административен акт, с който се засяга неблагоприятно правната сфера на адресата му, чрез създаване на задължения. Поради това съдът приема, че оспорването е допустимо.

По същество оспореният административен акт е издаден при липса на материална компетентност на административния орган, както и извън рамките на предоставените

му от закона правомощия и в този смисъл се явяват основателни наведените от жалбоподателите доводи. Следва да се има предвид, че понятията нищожност и унищожаемост на административните актове не са законово определени, а са установени от административно-правната теория. Подходът при разграничаването им е конкретен при всеки отделен случай в зависимост от допуснатото нарушение при издаване на акта, което се отразява върху съдържанието му и засяга волеизявлението на административния орган до степен да се приравни на липса на волеизявление. Нищожният акт не поражда правни последици, той е засегнат от толкова съществен порок, че не е годен да породи правно действие и за това съдът следва да обяви неговата нищожност. Съгласно константната съдебна практика, която е непротиворечива, липсата на компетентност на органа при издаване на акта, какъвто е и процесния случай, и не спазване на предписаната от закона форма винаги сочат на нищожност на акта, докато нарушението на административно-производствените правила и материалния закон, както и неспазването на целта на закона следва да се преценяват във всеки конкретен случай по какъв начин се отразяват на волеизявлението на административния орган.

Както се спомена процесното Предписание е с посочено правно основание чл. 223 от ЗУТ и предписва освобождаване от обитаване и движимо имущество на процесния фургон. Тази норма урежда правомощията на кмета на общината (района) или упълномощено от него длъжностно лице, относно строежите от четвърта, пета и шеста категория. В т.9 действително е предвидено издаването на предписания, но те касаят изпълнение на укрепителни и възстановителни мерки за недопускане на аварии, щети и други на строежи и на части от тях, за които е спряно строителството, действието на строителните книжа или е забранено ползването им, а не освобождаване от обитаване на помещения /в случая фургонали/, които са ситуирани в имоти, които не са собственост на ползвателите им. Обратното би довело до неправомерна намеса на администрацията в частноправни отношения, споровете за които са от компетентността на общите съдилища.

Няма спор, че с ал.2 на 223 от ЗУТ на служителите за контрол по строителството в администрацията на всяка община са дадени правомощия, относно строежите от четвърта, пета и шеста категория, но те са свързани с констатации при строителството и ползването на строежите, установяване на нарушения и изпълнение на съответните заповеди на административния орган, но не и даване на предписания, още по-малко в горния смисъл.

От друга страна по делото е безспорно установено, че процесният обект не представлява строеж, поради което и цитираната в предписаните правна норма на чл.223 от ЗУТ е неприложима.

По изложените съображения, така издаденото предписание се явява нищожно, като издадено на ненадлежно правно основание и при липса на компетентност на издателите си.

Жалбата се явява основателна и следва да бъде уважена, а издаденото предписание следва да бъде прогласено за нищожно.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК в полза на оспорващия следва да се възстановят сторените по делото разноски, но доказателства за такива не са представени, поради което такива не може да се присъдят.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 37-ми състав:

Р Е Ш И:

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на Предписание № 4-ГР-94-3672/01.09.2023, издадено от началник отдел „Контрол по строителството и главен специалист „Контрол по строителството“ при Район „П.“-Столична община.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от връчване на съобщението за изготвянето му

СЪДИЯ :